

F. t. L. om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse.

foreslaaet, at Sundhedsstyrelsen fører Tilsyn med alle statslige og kommunale Helbredelsesanstalter og Forplejningsanstalter og private Anstalter af lignende Art, der modtager offentlig Støtte, eller paa hvilke Patienter indlægges eller behandles for offentlig Regning. Sundhedsstyrelsens Tilsynsmyndighed med private Hjem er nu begrænset til saadanne Hjem, hvori syge, abnorme eller Børn haves til Huse paa erhvervsmæssig Maade. Medens Udvalget har foreslaaet denne Tilsynsmyndighed udvidet saaledes, at den vedrører alle private Hjem, hvor erhvervsmæssig Pleje finder Sted, har Ministeriet ment, at man i denne Henseende bør blive staaende ved den nuværende Ordning.

Udvalget havde foreslaaet, at Sundhedsstyrelsens Tilladelse skal indhentes til Oprettelse og Udvidelse af private Sygehuse, der modtager offentlig Støtte eller kan forventes at modtage saadan Støtte, eller paa hvilke Patienter indlægges eller behandles for offentlig Regning, eller som er beregnet paa at modtage saadanne Patienter. Dette ansaa Udvalget for nødvendigt, saaledes som Sygehusudviklingen er sket her i Landet. Opførelsen af et privat Sygehus kan i visse Tilfælde gribe forstyrrende og delvis ødelæggende ind i en Amts- eller Købstadkommunes Planer for Sygehusvæsenets Udvikling indenfor det paagældende Omraade.

Ministeriet har imidlertid ment det rettest, at saadan Tilladelse meddeles af Indenrigsministeren, og at Bestemmelsen i det hele kun kommer til at omfatte de private Sygehuse, med hvilke Sundhedsstyrelsen fører Tilsyn.

I Lovens § 5, 3. Stk., er det bestemt, at Sundhedsstyrelsen i alle Sager, der vedrører stedlige Forhold, som Regel skriftligt eller mundtligt forhandler med de stedlige Embedslæger — i København med Stads lægen, — og at Styrelsen i alment vigtige Sager — efter indhentet Bemyndigelse fra Ministeren — kan tilkalde Embedslægerne til Møde i København. Man har i Forslaget indskrænket sig til at foreslaa, at Sundhedsstyrelsen, naar Forholdene kræver det, kan indkalde Embedslægerne til Møde (uden Stedbegrænsning), idet man, efter at Lov om Embedslægevæsenets Ordning af 21. April 1914 har givet nærmere Regler om Forholdet mellem Sundhedsstyrelsen og Embedslægerne, anser den øvrige Del af Bestemmelsen for overflødig og unaturlig. Sundhedsstyrelsens Beføjelse til at afholde Møder med Repræsentanter for kommunale Raad og Organisationer samt tekniske Fagmænd er opretholdt saaledes, at der ikke

er fastsat nogen Begrænsning med Hensyn til, hvor Møderne skal afholdes, eller med Hensyn til Antallet af Deltagere, ligesom den selvfølgelige Bestemmelse om, at de kommunale Raad og Organisationer selv udpeger deres Repræsentanter, er udgaaet.

Udvalget havde foreslaaet, at der som sidste Stykke blev optaget en Bestemmelse vedrørende saadanne Fællesudvalg; som iøvrigt allerede nu nedsættes til Drøftelse af Sager, der har Betydning for Landets Sundhedsforhold i Almindelighed og angaar flere af Centraladministrationens Afdelinger. Ministeriet har ikke ment, at en saadan Bestemmelse kræver Lovhjemmel.

Til § 4.

Paragraffen svarer til Lovens § 6 med den Ændring, at man har foreslaaet de der omtalte, ikke mere tidssvarende Dagbøder for Undladelse af Afgivelse af Anmeldelser og Indberetninger — fra 2—10 Kr. — forhøjet til indtil 50 Kr.

Udvalget havde foreslaaet en Forhøjelse af Dagbøderne til indtil 100 Kr.

For Lægers Vedkommende findes der i Forslag til Lov om Udøvelse af Lægegerning § 22 desuden en Bestemmelse, hvorefter Læger bl. a. for Til sidesættelse af den dem paahvilende Pligt til at afgive Anmeldelser og Indberetninger til Sundhedsmyndighederne straffes med Bøde.

Til § 5.

Reglerne om at fratage Læger, Tandlæger, Jordemødre, Sygeplejere, Massører o. l. Retten til at udøve deres Kaldsvirksomhed findes nu i Lovens § 7, medens de i denne Paragraf indeholdte tilsvarende Regler for Apotekere og disses Medhjælperes Vedkommende er afløst af Bestemmelserne i § 25, Stk. 1, i Lov om Apotekervæsenet af 29. April 1913.

I Forslag til Lov om Udøvelse af Lægegerning, § 5, og Forslag til Lov om Apotekervæsenet, § 38, er nu optaget i Hovedsagen enslydende Særregler paa dette Omraade, henholdsvis for Lægers og Apotekeres og disse sidstes Medhjælperes Vedkommende. Man har anset det for rigtigst, at de for Læger foreslaaede Regler, som paa flere Punkter afviger fra de nugældende, ogsaa kommer til at gælde for Tandlæger, Jordemødre, Sygeplejere, Massører o. l.

Idet man iøvrigt henviser til Bemærkningerne til Forslag til Lov om Udøvelse af Lægegerning, skal man her kun kortelig rede-gøre for de Ændringer, nærværende Paragraf indeholder i Forhold til den nugældende Lovs § 7.